

برنامه‌ریزی معماری و شهرسازی پایدار با تأثیرپذیری از
بافت‌های اصیل ایرانی-اسلامی (نمونه موردی: میدان نقش جهان
اصفهان)

سیما جلیل پوراقدم^۱، سینا جلیل پوراقدم^۲

^۱ کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران غرب، گروه معماری، تهران،

ایران

simajalilpoor@yahoo.com

^۲ مدرس دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، گروه معماری، اصفهان، ایران

Jalilpour_sina@yahoo.com

چکیده

بهره‌گیری از اصول و فنون نظری و عملی جهت توانمندکردن برنامه‌ریزی معماری و شهرسازی و همچنین کمک به متخصصان این رشته‌ها، در نهایت به دنبال یافتن مسائل منحصر به فرد و ارائه راهبردهایی جهت دستیابی به معیارهای یک شهر خوب می‌باشد. هدف مذکور باید بگونه‌ای باشد که تمامی نیازهای مادی و معنوی انسان را در کلیه جوامع انسانی و فرهنگ‌ها تأمین نماید. این مقاله ابتدا به تعریف برنامه‌ریزی معماری و شهرسازی و مباحث تخصصی مرتبط با آن می‌پردازد؛ در ادامه با نگاه به اصول موجود در بطن معماری و شهرسازی ایرانی-اسلامی و نقش سیستم‌های ارزشی در مسئله‌یابی، به حل پرسش‌های مربوط به طراحی فضاهای پایدار، که نمونه آن در بافت‌های اصیل شهری همچون میدان نقش جهان اصفهان دیده می‌شود، می‌پردازد. هدف این پژوهش در نهایت به کشف و بیان معیارهایی منجر می‌شود که کالبد معماری درون بافت شهری را به سوی یک حقیقت پایدار و یک مجموعه منسجم هدایت می‌کند.

واژه‌های کلیدی: برنامه‌ریزی، معماری و شهرسازی، ارزش‌ها، پایداری